

CONTROL DE LES ACTUACIONS AL TRANSPORT PUBLIC

Els músics del metro passen un examen per acreditar el seu nivell

● L'objectiu és elevar la qualitat mitjana dels artistes i evitar la mendicitat encoberta

● Un intèrpret pot arribar a ingressar de 800 a 1.000 euros al mes en propines

JORDI SUBIRANA
BARCELONA

Millorar la qualitat musical i reduir la mendicitat encoberta al metro. Amb aquest objectiu, l'Associació de Músics del Carrer (Amuc) i Transports Metropolitans de Barcelona (TMB) van organitzar conjuntament ahir un examen, el primer que es fa a Espanya, per comprovar el nivell dels músics que volen tocar en un dels 32 punts autoritzats al suburbà.

Dels 95 candidats previstos, finalment van ser 64 les persones que van passar aquesta «prova d'ido-neïtat», segons paraules del president de l'Amuc, Hugo Guerrero, al convent de Sant Agustí. Dos professors de l'escola de música IJPC del Raval, Bartolomé García-Plata i Cesc Pascual, van ser els encarregats de dir qui és apte i qui no. La majoria dels aspirants van superar el càsting, encara que una dotzena dels presentats en van quedar fora.

REPERTORI VARIAT // «No es demana un nivell alt, sinó tenir un repertori variat i unes condicions mínimes per tocar un instrument o cantar de manera afinada», va explicar el músic argentí Gustavo Rocha.

L'aspirant havia de tocar o cantar dos o tres fragments escollits pels professors d'un repertori amb 15 o 20 temes. García-Plata, un dels examinadors, va dir que el nivell gene-

►► Els professors examinen un músic, ahir al convent de Sant Agustí.

ral era bastant correcte. Fins i tot van tenir la sort d'escoltar músics realment bons que podrien tocar en moltes sales. Es van quedar sorpresos amb l'actuació de dos xinesos que van interpretar música tradicional del seu país amb una espècie de viola de gamba.

L'altra cara, alguns dels que no van passar la prova, van ser els que els professors van definir com «els oportunistes de la música», gent que té molt poques nocions musicals o, simplement, fa soroll. Al metro hi ha molta mendicitat encoberta, i això és el que l'Amuc i TMB volen evitar: acordionistes sense gaire idea que passen de vagó a vagó o flautistes que toquen l'instrument amb una mà i demanen l'almoina amb l'altra. «Per nosaltres, la música és un treball; el soroll no ens beneficia», va dir Rocha.

Ahir gairebé tots els aspirants

eren estrangers, la major part de Llatinoamèrica i de l'Europa de l'Est. Molts ja toquen al metro o pels carrers de Barcelona. Segons el president de l'Amuc, a la ciutat hi ha uns 200 músics de carrer. La meitat són forans, l'edat mitjana se situa en la trentena i només un 10% són dones. En l'examen aquesta proporció es va mantenir.

ACREDITACIÓ // Els músics del metro toquen estils molt diversos i solen fer-ho acompanyats d'una guitarra. Carles Cafè, un barceloní de 34 anys, es presenta com un cantautor de rumba catalana. Sol actuar al metro, en bars i parcs de la ciutat. «La prova ens permetrà obtenir una acreditació que ens evitarà problemes amb la Guàrdia Urbana. Si estàs gaire estona sense carnet en una zona turística, acabes topant amb la policia i te n'has d'anar».

El carnet obtingut, pel qual els músics paguen 36 euros, els permet poder participar en un sorteig cada 15 dies que atorga a cada intèrpret una franja horària i un lloc per tocar. Després, els músics s'organitzen per intentar que tots puguin tenir les mateixes oportunitats pel que fa a horari i a punts d'actuació. Entre les estacions apreciades pels músics hi ha les de Catalunya, Diagonal i Verdaguer.

Alguns músics diuen que en un mes bo poden obtenir entre 800 i 1.000 euros en propines, encara que els dies dolents els ingressos es queden en unes quantes monedes. Daniel Cuchá, un violinista equatorià de jazz de vint-i-dos anys, ha tocat esporàdicament al metro i vol aprofitar aquest estiu per veure com li van les coses: «Crec que és una oportunitat per mostrar el que fas. Tens molta llibertat». ■